

ZPRAVODAJ

JUBILEUM

4. číslo
X. ročník
23. 3. 2012

OTÁZKY NA SOUBORY

Chodíte se jako soubor inspirovat i do profesionálních divadel?

Divadlo NABOSO, Boskovice

Společně ne. Možná někteří chodí, ale nevím, jestli se dá říct že pro inspiraci. Já osobně čerpám inspiraci spíš odjinud, hlavně z literatury. Věřím víc na možnost inspirace řekneme interdisciplinární. I báseň či píseň můžou naučit člověka cosi podstatného o směřování k celistvému uměleckému tvaru.

Divadlo NABOSO, Boskovice

Komorní scéna 21, Frýdek-Místek

Někteří z nás studují divadelní školy, takže občas do jiných divadel zavítáme, ale jsme pak vždy zklamáni. Všichni totiž hrajou líp než my.

Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol Boskovice

Jako soubor se spíš inspirováme od ostatních amatérských souborů, a to zejména díky festivalům jako je třeba Hobblik, kde máme možnost vidět několik představení v tak krátkém časovém intervalu.

Divadelní soubor Svatopluk, Hodonín

Občas, ale jednotlivě.

Divadelní soubor Rozkoš, Praha

Jen já. Dříve jsme chodili na muzikály, nic jiného „herečky“ nebavilo, ale nejsou peníze a herečky mají jiné priority.

Divadelní soubor Bedřicha Kaněry při OA Břeclav

Malíř Paul Gauguin řekl: „Inspirace je jako sexuální touha: není na objednávku.“ A věděl o čem mluví.

Divadelní spolek Kroměříž

Chodíme. Inspirace není nikdy dost.

Divadelní studio Dialog, Brno

Určitě, ale není to nijak organizované. Divadlo máme rádi, a tak do divadla chodíme.

Divadelní soubor Štěk, Opava

Určitě každý člen souboru čas od času zajde na nějaké profíky a zajímavé hry a divadelní nápady v nich rozebereme.

Divadelní soubor Pod Maskou, Žďár nad Sázavou

Rozhodně. Profíci, amatéři, ochotníci, vše nás zajímá. A nejen to divadelní. Už nám to asi vrostlo pod kůži.

KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

Královská divadelní společnost Effrenata, Žďár nad Sázavou

Už je to tak. Ona by nám šéfová nedala pokoj. Máme divadelní předplatné, takže když se něco šustne, jsme tam.

VÝROČÍ - OSOBNOST

Nehumorný osud židovského humoristy

Právě před sto dvaceti lety 22. března se v Rychnově nad Kněžnou do česko-židovské rodiny narodil Karel Poláček. Jeho dílo představuje jednu z nejvýznamnějších hodnot české meziválečné prózy. Ve svých humoristických románech se zaměřuje na zobrazení tragikomedie maloměstství. S humorem zobrazuje „malého člověka“ v každodenním životě. Bohužel, orientaci v jeho tvorbě komplikuje fakt, že několik jeho děl bylo vydáno pod jménem některého z jeho přátel. Poláček studoval v Rychnově na gymnáziu, byl však vyhozen pro vzdorovité chování a špatný prospěch. Maturitu nakonec dokončil v Praze a pokračoval studiem na Právnické fakultě Karlovy univerzity. V roce 1914 narukoval do armády a na srbské frontě se dostal do zajetí. Od roku 1922 byl redaktorem Lidových novin, Tribuny a Českého slova. S nástupem fašismu se situace začala vyostřovat. Po Mnichovu poslal svoji jedinou dceru do Velké Británie, sám však nestihl včas odejít. Z Lidových novin byl z rasových důvodů propuštěn a nesměl publikovat. Roku 1943 se dobrovolně přihlásil na transport do Terezína, poté co do něj byla zařazena jeho životní družka. Zemřel v koncentračním táboře Gletitz v roce 1945. Mezi jeho díla patří například klasika Bylo nás pět, Dům na předměstí, Hostinec u kamenného stolu či Muži v offsidu.

Dominika Floriánová

VÝROČÍ - UDÁLOST

Nebud' in, bud' out – nebud' skin, bud' skaut!

Inspirován návštěvou Anglie, založil Antonín Svojsík první skautský oddíl u nás a už roku 1912 pořádal první skautský tábor. Hned na to vydává knihu „Základy junáctví“, kterou dává novým skautům první podrobné a potřebné informace. Původním Svojsíkovým záměrem bylo realizovat skautskou myšlenku na půdě hnutí Sokol. To ovšem nevyšlo, a tak založil v roce 1914 organizaci „Junák – Český skaut“. Největší rozmach zažil skauting za první republiky. Jenže pozdější okolnosti vzniku Protektorátu zapříčinily přechod junáckého hnutí do pozice tajné organizace, která se připojila k odboji. Ihned po skončení druhé světové války se skaut vzpamatoval a po dvou letech čítal až čtvrt milionu skautů. Ovšem s příchodem komunistické vlády nastaly opět krušné časy a skaut se násilně přeměnil v Pionýra, čímž prakticky zanikl. Dokonce se říká, že když se šil nový typ skautského kroje, tak se z nařízení KSČ stal okamžitě krojem Pionýra. Dnes skautské hnutí zase zažívá rozkvět a věnuje se mu spousta lidí skoro v každém městě naší republiky.

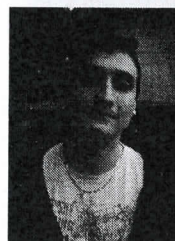
<http://www.strediskohrozen.cz/download/loga/powell.gif>

Zbyněk Němeček

OSOBNOST DNE

Osobnost: Lucie Kropáčková
Bydliště: Žďár nad Sázavou
Škola: Gymnázium Žďár nad Sázavou
Soubor: KDS EFFRENATA

Osobnost: Štěpán Tomešek
Bydliště: Břeclav
Škola: Vysoká škola polytechnická Jihlava
Soubor: DS Bedřicha Kaněry a DS Břetislav, Břeclav

Co vás láká na divadle?

Lucie: Baví mě zkoušet věci, ke kterým se normální člověk v životě nedostane. Možnost popustit uzdu fantazie. Divadlo mě nutí přemýšlet a uvažovat nad charakteristikou postav.

Štěpán: Získávat si pozornost lidí v publiku. Poslouchají, dávají pozor a baví se tím, ať jsou jacíkoliv. A moje výzva je udržet si jejich pozornost a získat si je na celou dobu představení.

Po kolikáté jsi na festivalu Hobblík a Mumraj!

Lucie: Na festivalu jsem již potřetí. Nejlepší byl devátý ročník, protože jsem si jej mohla užít celý.

Štěpán: Letos to bude už šestý rok. Nejlepší byl zatím devátý ročník (sympatické růžové lístečky vyhrávají).

Jak se ti hrálo zrovna tady v Hodoníně?

Lucie: Hrálo se dobře, ale to velké jeviště pro mě bylo nezvyklé. Ale беру to jako novou a dobrou zkušenost.

Štěpán: Vždy jsem to bral za jedno z nejlepších vystoupení. Pokaždé jsem se na hraní tady těšil, protože tady je skvělé publikum a atmosféra.

Jak kloubíte divadelní zkoušky s běžným životem, prací, školou?

Lucie: Když jsem se začala divadlu věnovat, tak to bylo trochu chaotické, ale zvykla jsem si na to. Na jednu dobu jsem měla i zákaz divadla a zjistila jsem, že nemám jak jinak naložit se svým volným časem.

Štěpán: Těžce, ale jde to. Když se člověku chce, tak to jde. Ať se jednalo o jakoukoliv vzdálenost, tak jsem jezdil na zkoušky z různých míst i měst. Ale mám strach, že jakmile nastoupím do zaměstnání, tak to bude horší.

Štěpánka Stratilová

REFLEXE

Žal Juliin

MI/ DS POD MASKOU, Žďár nad Sázavou

Třetí festivalový den a první představení započalo menšími komplikacemi s technikou, ale po vyřešení těchto potíží se na prknech objevily dvě herečky. Ty měly velký úkol - utáhnout celé představení samy. A po zhlédnutí můžeme říct, že problém neměly.

Už z názvu vyplývá, že námět hry je Shakespearovský – klasická předloha Romea a Julie, spor mezi Monteky a Kapulety. Na počátku jasný koncept, další část však byla spíše snahou o dovypřádání příběhu. Dialogy chtěly o kapku víc než jen přetřásání replik. Takže nechyběla ani nejznámější pasáž: „Romeo, Romeo, proč jsi jen Romeo?“ Ale i přes tuto výtku byla práce s jazykem a textem úžasná. Obě s ním uměly „nakládat“ a rozuměly významům všech vět.

Inscenace měla být původně v komornějším prostoru. Jestli by bylo kvalitnější a působivější, se můžeme jen domnívat. Zpracování bylo neobvyklé. Role nebyly stálé. Jednou byla Julie spíše éterická a podruhé ženská. Divák tedy občas tápal, kdo je kdo v danou chvíli. Herečky se na jevišti i mimo něj pohybovaly s jistotou. Ale přesto je rozdíl mezi výkony. Hnědovlasá představitelka byla dynamičtější a hlasově vyspělejší. Druhá působila nejistě.

Ve hře nechyběl ani boj. Ať už s koštětem nebo s kordy. Secvičené utkání obohatilo celé představení a první tento vstup byl silný a celkem přesvědčivý. Utrpěly tím i rekvizity. Koště, jak jsme se na rozboru dozvěděli, se nemělo zlomit. Nic nemůže být dokonalé.

Po tragédii milenců a slovech: „Juliin žal a bolest Romeova,“ se představitelky vrací do rolí již neznepřátelých služebnic z Verony. Divák byl trochu zmaten, protože nevycítil závěr představení, a tak se potlesk dostavil o trochu později.

Adéla Podivínská

REFLEXE

Dýchej

MI/ KDS Effrenata

U souboru Effrenata ze Žďáru nad Sázavou je již skoro pravidlem výběr vážného a choulostivého tématu inscenace. Dramatická adaptace částečně autobiografického románu šestnáctileté dívky, jehož hlavní postavou je sledování důvodů, které autorku vedly k vraždě, z tohoto trendu nijak nevybočuje.

Po úvodu ve vězeňské cele se společně s hlavní hrdinkou retrospektivně vracíme na počátek všech problémů. Charline Boherová je příkladem typické odvržené teenagerky.

Dětství pro ni bylo obdobím strachu a kvůli nízkému sebevědomí se těžko začleňovala do kolektivu. Sebepodceňování přechází až k myšlenkám na sebevraždu. Později se však na škole začleňuje do party, jejíž součástí je i dívka jménem Sarah. Její schopností je manipulování s lidmi okolo sebe – dokáže využít cizích slabín a dostat člověka přesně tam, kde ho chce mít. Charline nakonec vůči Sarah trpí obsesí a její „nejlepší přítelkyně“ ji systematicky ničí. Konflikt eskaluje až k tragickému konci, jehož důsledky známe již z úvodní scény.

Toto vyústění bohužel přichází až po značném rozmělnění děje a tlak na Charline byl očividně na konci menší než v jiných částech hry. Podobnou nevyrovnanost jsem registroval i v celém ději – zatímco v první polovině představení divák málem nestíhá sledovat dějové zvraty, v polovině druhé přichází již zmíněné rozvolnění. Mírné rozpaky v hledišti vzbuzoval výběr doprovodné hudby.

Pozornost diváka si herci přesto po celou dobu dokáží udržet živými výkony a občasnými poutavými scénickými prvky – vhodně působilo užití stříhu, živých loutek a dalších zajímavých režisérských nápadů. Kostýmy byly pojaty naprosto civilně, což sice přibližovalo dění divákovi, nicméně nějaká míra sjednocení by i podle poroty neškodila. Mně toto podání problému mladé ženy, až na přílišnou délku, skutečně zaujalo a přejí vám i sobě, aby nám k „vítězství nad životem“ stačilo použít mnohem příjemnějších metod.

Jakub Ambrozek

Uvařeno

H/ Divadlo NABOSO, Boskovice

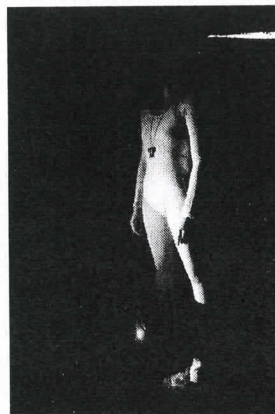
Tak jsme se dočkali. Opět se k naší velké radosti objevil soubor, který dokázal vytvořit zážitek. Spousta amatérských divadel přijíždí s inscenacemi, které jsou plné vtipu, a obecenstvo se neskutečně směje. Jenže tento humor má vždy absolutně stejný postup: herec řekne něco vtipného, divák se zasměje, odejde z divadla a další den neví, co hráli. Všichni ze školy víme, že si nejlépe zapamatujeme to, nad čím přemýšlíme. A o tom je zážitek – něco jsem zažil, ale stále si to pamatuji. Divadlo NABOSO nám „uvařilo“ hru přímo na ploše podia, kde diváci seděli kolem malého hřiště obsazeného čtyřmi herci. Každá taková změna samozřejmě působí na diváka už od začátku nevšedně a zajímavě.

Samotná hra měla tak nevšední tvar a ráz, že bych ji snad ani jako hru neoznačil. Byla to poezie. Celé to bylo jako báseň, kterou si čteme a neustále přemýšlíme nad významem veršů. Nebyly ani tak podstatné pohyby samotných herců jako text. Divák, díky bezprostřední blízkosti herců, byl nucen vnímat a dumat.

Po zhlédnutí se mě zmocnil dojem, že vlastně nevím, o čem to bylo a co chtěli říct. Litoval jsem toho, že jsem si předtím o tom něco nepřečetl. Jenomže pak jsem pochopil, že to není balet, který musím pochopit z tance, což je velmi složité, a tak si raději přečtu děj dopředu, ale je to otevřená poezie, ze které si vlastně každý sám vytvoří nějaký závěr. Dává člověku složité otázky a úplně nejasné odpovědi.

Ovšem jak sami herci řekli, tato chvála patří spíše autorovi než souboru. Proto musím říct, že bych si tento text dokázal představit jinak zrežirovaný. Věřím totiž, že by větší dynamika a určitá nadsázka v některých částech posunula toto představení ještě o „level“ výš.

Herecké výkony ale i tak byly velmi zdařilé, a právě proto v každém z nás tento kus něco zanechal. To je myslím snem každého divadelníka, který se tomuto souboru splnil.

Zbyněk Němeček

Mrzák Inishmaanský

H/ DS Břetislav, Břeclav

Poslední představení třetího dne festivalu patřilo v rámci přehlídky Hobblík známému souboru z Břeclavi. Jeho herci se po roční pauze vrátili na jeviště hodonínského domu kultury, aby sehráli černou komedii odehrávající se v meziválečném Irsku. Handicapovaný sirotek Billy, žijící u dvou adoptivních tetiček, které se o něj úzkostlivě bojí, je uzavřený a plachý mladý muž. Ten se od místního zpravodaje Johnyho dozví, že na nedaleký ostrov dorazí filmový štáb z Hollywoodu a hledá herce do filmu. Vulgární Helena plánuje účastnit se konkurzu a domluví se s převozníkem, aby ji i s její sestrou dostal na ostrov. Mrzák Billy touží jet s nimi, proto převozníka navštíví a ukáže mu dopis od lékaře, který dokládá, že trpí tuberkulózou a zbývá mu poslední čtvrt rok života, načež převozník souhlasí a odveze ho. Následně se na scéně prolínají a střídají různé repliky. Tetičky strachující se o Billyho, o kterém nemají žádné informace, Johny a jeho věčně opilá matka nebo monolog mrzáka na hony vzdáleného od domova. Po čtyřech měsících své nepřítomnosti se Billy vrací domů s informací, že je zdravý. Na závěr celého představení se dozvídá pravdu o svých rodičích, domlouvá si schůzku s Helenou a vzápětí po dávivého záchvatu ukáže směrem k publiku kapesník potřísněný vykašlanou krví. Zkušené aktéři břevlanského divadla dokázali skvělým typovým obsazením

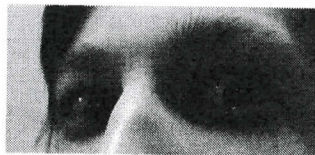
zajistit hře zdařilé herecké výkony, i když některé repliky působí až lehce komicky. Toto neobvyklé a zvláštní představení drželo od začátku nasazené tempo, které ovšem po čase ztratilo a hra začínala být monotónní, aby vše završila neuvěřitelně zrychleným koncem, který divák sotva stačil vstřebat.

Kvůli délce a kompozici některých scén se stávala zprvu velmi vtipná a kvalitní hra postupně čím dál nudnější. Obzvláště některé výstupy svou koncepcí působily značně nesourodě a negativně ovlivňovaly celkový dojem z představení. Nebylo by možná od věci popřemýšlet o nich a některé pozměnit. Věřím totiž, že s jistými úpravami by se inscenace dostala na vyšší úroveň, kterou se Divadelní soubor Břetislav Břeclav již dlouhá léta pyšní a kterou jim tolik kolegů z řad dramatiků může jen závidět.

Filip Vykoukal

OKEM DIVÁKA

Krátce po zhlédnutí dalšího soutěžního představení Uvařeno, kterým se prezentovalo Divadlo NABOSO Boskovice, jsem se vydala pátrat po mé další oběti ke zpovědi. Mým vyvoleným se pro tentokrát stal sympatický mladý muž z OA Břeclav Jindřich Košťál, který mi ochotně odpovídal.

Jak byste popsali hru někomu, kdo ji neviděl?

Složitá otázka. Herci nás uvedli téměř do jiné dimenze. Nikdy jsem takový způsob představení neviděl. Děj se odehrával v cele, vyprávěl příběh tří vězňů a baletka, která zde působila, byla spojovacím článkem mezi těmi třemi.

Kterou z postav byste si chtěl zahrát?

Nejsem velkým nadšencem dramatu. Mám raději zábavnější představení – komedie, a proto bych se nehrnul do žádné z rolí.

Ocenil jste prostředí, jež si soubor pro inscenaci vybral?

Rozhodně! Atypické prostředí diváka vtáhlo do děje a mohl si to víc užít.

Tereza Valvodová

ZE ZÁKULISÍ

Dnešní velký dík patří tiskárně DK (její značku bohužel nemůžeme zveřejnit), protože bez ní by Zpravodaje nebyly. Ale jakmile je vše vytištěno, najdou se ty největší chyby. Nesmíme to ale korektuře vyčítat. Je stále zavalována otázkami typu:

„Strůjcem nebo strůjce?“

„Proč to opravuje slovo přitoulal na při toulal?“

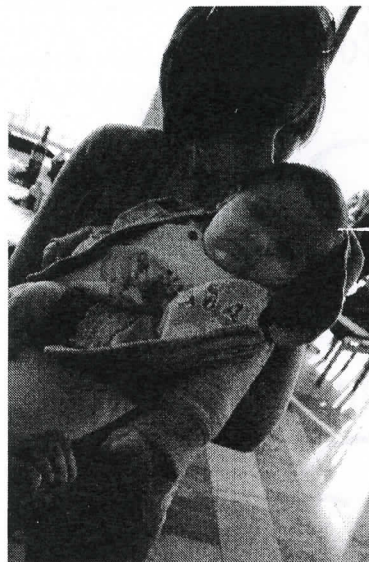
A dále tu vznikají nové vzory: „Hrad bez hrada podle vzoru had bez hada.“ A jiné podobné. Další „děkuji“ je věnováno správnému skautu Jakubovi. Tenhle muž je připraven zasáhnout. Po kapsách totiž nosí lovecký tesák. Zachránil nás všechny před rozmašírovanými rajčaty. Náš kuchyňko-bar sice je vybaven tím nejlepším struhadlem se všemi možnými nástavci, příborovými noži, miskou a tácem, ale nuž nám v této bohaté výbavě chybí.

Předposlední dík posíláme Alici a Petře. Totiž Kachna viděla dítě a ony ji zachránily před zjištěním, že je dospělá.

A konečně už tu máme poslední poděkování pro Terku, nejenže dělá z nejídla jídlo, ale její články se nemusí opravovat.

Adéla Podivínská

BILANCE DNE

- Musím se pochválit. Dnes jsem sešila minimálně třicet tisíc Zpravodajů.

- My všichni přejeme vše nejlepší paní Dagmarě Havlové k jejím dnešním (včerejším) narozeninám.

- Do redakce nás byl navštívit nejmladší člen SP. Zdravíme Františka.

- Večere v ohrožení. Nemáme nuž. Po upižlaném čtvrtém rajčeti z pěti přišel spasitel. Děkujeme za zapůjčení loveckého tesáku Jakubu Ambrozovi.

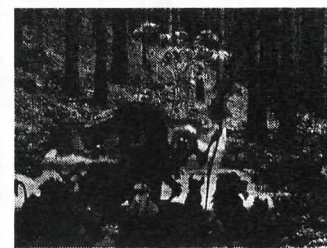
- Zpravodaj by měl být bezchybný. Avšak vždy nás nejvíc pobaví, když někomu najdeme chybu.

František a Míša

Markéta Podivínská

KACHNA

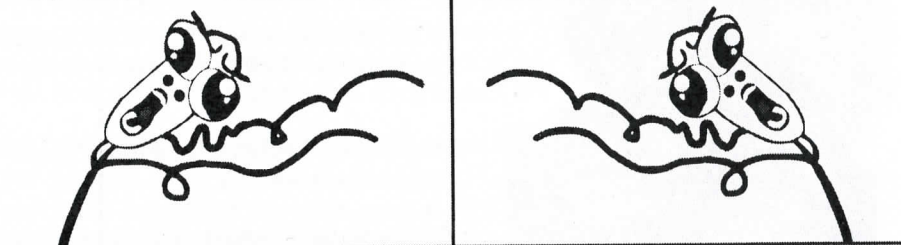
Krise dolehla i na zoologickou zahradu. Nekonečné průtahy kolem výběrového řízení na post ředitele ZOO Hodonín se dobraly nečekaného konce. Radnice si řekla dost! Když se nemůžeme dohodnout, uděláme to jinak. Plán je jasný a vykoumaný. Zabije se několik much jednou ranou, zvláště v době krize. „Zvířata budou šťastná a my budeme mít pokoj od ochránců,“ řekla tisková mluvčí ZOO Hodonín. A co se tedy chystá? Vypuštění exotických zvířat do Doubravského lesa. Rození mláďat v zajetí skončí! Otevřené výběhy jako na safari. Má to jen jeden háček – vstup na vlastní nebezpečí. Je to neozkoušený projekt a nikdo neví, jestli zvířata nezvlčí. Bude hrozit vyhynutí původních druhů? Nebo bude mezi nimi příjemné soužití? Finanční stránka projektu se z pohledu laické veřejnosti může zdát neefektivní – vždyť finance ušetřené za krmivo a ošetřovatele by bylo nutno obratem investovat do bezpečnostních tabulí informujících turisty o možném hrozcím nebezpečí. „Ano, tak to se skutečně jen zdá. Nezasvěcený pohled nepronikne do hloubky celé této myšlenky, která ještě v budoucnosti ušetří balík peněz a patřičně informovaným návštěvníkům poskytne nejen jeden nevšední zážitek,“ uvedl výkonný manažer projektu Jarda Procházka.

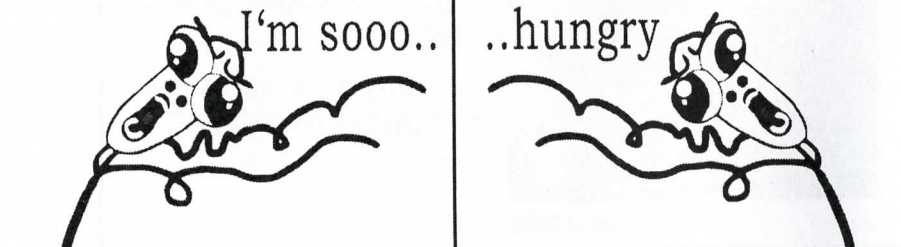
Adéla Podivínská a Jakub Ambrozec

KOMIKS

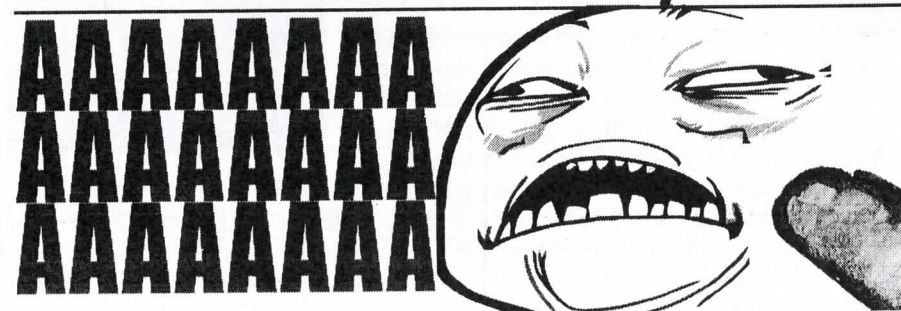
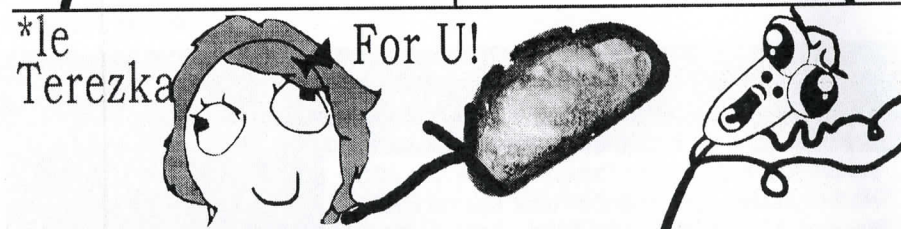
*le me Where is.. ..food???

I'm sooo.. ..hungry

*le Terežka For U!

Kachna Turečková

PROGRAM

úterý 20. 3. 2012

18.00/ H

Ženitba (N. V. Gogol)

DS Svatopluk Hodonín

21.00/ H

Na ocet (Donald Churchill)

DS Kroměříž

středa 21. 3. 2012

8.45/ M!

Z pohádky do pohádky (Bratři Grimmové)

Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

10.15/ M!

Pyšná princezna (Daniel Kollmann)

DS ŠTĚK, Opava

11.00/ M!

Monolog Lízy

Divadlo Bedřicha Kaněry při Obchodní akademii
Břeclav

19.00/ H

Mátový nebo citron (Patrick Haudecoeur/

Danielle Navaro-Haudecoeur)

Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol
Boskovice

čtvrtek 22. 3. 2012

8.30/ M!

Žal Juliin (DS POD MASKOU)

DS POD MASKOU, Žďár nad Sázavou

10.00/ M!

Dýchej (Jana Mířková)

KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

18.00/ H

Uvařeno (Jáchym Topol)

Divadlo NABOSO, Boskovice

20.45/ H

Mrzák Inishmaanský (Martin McDonagh)

DS Břetislav, Břeclav

pátek 23. 3. 2012

8.30/ M!

Mrzák z Inishmaan (Martin McDonagh)

Komorní scéna 21, Frýdek-Místek

18.00/ H

Limonádový Joe (Jiří Brdečka)

Divadelní studio Dialog, Brno

21.00/ H

Tatkové a kukačky aneb Všichni jsou úchylové

(Hana Malinová, hudba Vladimír Pecka)

Divadelní soubor Rozkoš, Praha

sobota 24. 3. 2012

10.00/ H

Služky (Jean Genet)

NETRDLO – Divadélko Zdeňka Řehky,
Vyškov

Nesoutěžní představení/ host festivalu/
15.30

Darujem svoju ženu (Alexandra Bolfova, dle
předlohy Martina Friče)

Divadelní spolek Františka Křištofa Veselého,
Skalica

15.30

Vyhlášení výsledků obou přehlídek

Šéfredaktor: Filip Vykoukal, **redaktoři:** Adéla Podivínská, Dominika Floriánová, Jakub Ambrozek, Kateřina Turečková, Štěpánka Stratilová, Zbyněk Němeček, Jiří Kozlík, Markéta Podivínská, **korektury:** Aneta Nováková, Bára Albrechtová, **grafika:** Eva Kolovrátková, Veronika Hrabcová, Petra Dumová, Alice Horáková, Jan Krejsa, **asistence:** Tereza Valvodová, Kateřina Blahová, **fotograf:** Kateřina Turečková

ÚVODNÍK

Třetí festivalový den, kterému předcházela další kritická noc, proběhl ve znamení velkých překvapení. Dosud užívaný a ověřený způsob tisku Zpravodaje se stal minulostí a my jsme pohotově využili služeb laskavé redakční

tiskárny. Příznivce a návštěvníky festivalu jsme zcela odzbrojili náloží dvou nových vydání. Konkrétně se jednalo o zpožděné druhé a zbrusu nové třetí číslo. Obě oděné v originální obálce, vytvořené týmem našich šikovných a pracovitých grafíček. Ty v noci ze čtvrtka na pátek zpracovávaly texty a příspěvky redaktorů. Přinášíme tak celkem čtyři recenze – dvě z kategorie Mumraj!, dvě v rámci přehlídky Hobblik. Reflexe na čtyři představení, z nichž ani jedno nebylo obyčejné. Každé dokázalo diváka zaujmout a díky našim pisatelům si je můžete na stránkách Zpravodaje snadno připomenout. Při té příležitosti si nezapomeňte přečíst i zbývající rubriky, které pro vás ve dne v noci s vypětím sil připravuje vaše redakce.
Filip vykoulal

FOTKA DNE

Mrzák Inishmaanský, DS Břetislav, Břeclav

Z PŘEDCHOZÍCH ROČNÍKŮ

O vůbec první přehlídce z roku 2003 jste se již ve Zpravodaji mohli dočíst.

Následující rok 2004 poněkud vymizel z análů (snad ne na smetiště dějin), čtenář se tedy musí spokojit s výčtem výherců: Divadlo NAJIVNÍ z Vyškova v rámci přehlídky Mumraj! a Ořechovské divadlo v kategorii Hobblik.

V roce 2005 se podle tehdejšího předsedy poroty Víta Závodského v kategorii dospělých souborů předvedlo hlavně vyškovské Netrdlo, Prkno z Veverské Bítýšky a hlavně vítězný Divadelní soubor MSKS z Velkých Opatovic.

Rok 2006 nabídl rekordní počet souborů i představení. Kromě toho se objevily i vyloženě osvědčené, byť nesmírně náročné kusy reprezentující předprvorepublikové drama: Stroupežnického Furianti a Maryša bratří Mrštíků. Postoupivší inscenací se stala Nabokovova Lolita, která zastoupení klasických her jen potvrdila. Interpretem tohoto představení bylo Divadlo bez střechy z Vyškova.

Jednou z největších událostí H+M! 2007 byl bezesporu muzikál Aprílová škola, který nacvičil a předvedl pěvecký sbor Crescendo ze ZUŠ v Hodoníně. Jedinečný počín přilákal nejen malé diváky, ale pobavil a potěšil snad všechny generace. První vítězství a postup na celostátní přehlídku získal Divadelní kroužek OA Břeclav s prvním dílem ságy o Rychlých šípech.

Aprílová

Horká linka aneb Manželská revue

Na tento úspěch dokázali v dalším roce hned navázat s druhými Rychlými šípy (s podtitulem Sněhová mise), ovšem už pod novým jménem Divadlo Bedřicha Kaněry. Stali se tak vůbec prvním souborem, kterému se to podařilo. Historie se přepisovala i v přehlídce Hobblik. Poprvé totiž nebyl vítězný soubor z Jihomoravského kraje, nýbrž byl z kraje Zlínského – dokázala to Malá scéna Zlín díky úspěchu představení Horká linka aneb Manželská revue.

Jakub Ambrozek